UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

4 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa C-496/08 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 17.11.2008,

**Pilar Angé Serrano**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg),

**Jean-Marie Bras**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg),

**Adolfo Orcajo Teresa**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia),

**Dominiek Decoutere**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Wolwelange (Luxemburg),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

**Armin Hau**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), ja

**Francisco Javier Solana Ramos**, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia),

edustajanaan avocat E. Boigelot,

valittajina,

ja jossa valittajien vastapuolina ja muina osapuolina ovat

**Euroopan parlamentti**, asiamiehinään L. G. Knudsen ja K. Zejdová,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehinään M. Bauer ja K. Zieleśkiewicz,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: J.-C. Bonichot, neljännen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Toader (esittelevä tuomari), C. W. A. Timmermans, K. Schiemann ja L. Bay Larsen,

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Angé Serrano, Bras, Orcajo Teresa, Decoutere, Hau ja Solana Ramos vaativat valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-47/05, Angé Serrano ym. vastaan parlamentti, 18.9.2008 antaman tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa Kok.H.; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi heidän nostamansa kanteen päätöksistä, joilla heidän palkkaluokkansa määriteltiin uudelleen (jäljempänä riidanalaiset päätökset) ja jotka tehtiin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä

koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EUVL L 124, s. 1) voimaantulon jälkeen.

## I Asiaa koskevat oikeussäännöt

### A *Henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin niitä sovellettiin 30.4.2004 saakka, merkitykselliset säännökset*

2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin se oli voimassa 30.4.2004 saakka (jäljempänä vanhat henkilöstösäännöt), 45 artiklan 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Virkamies voidaan siirtää toiseen virkaryhmään tai ylempään ura-alueeseen vain kilpailun kautta.

_ –”

### B *Henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin niitä sovelletaan 1.5.2004 alkaen, merkitykselliset säännökset*

3 Vanhoja henkilöstösääntöjä muutettiin asetuksella N:o 723/2004, joka tuli voimaan 1.5.2004.

4 Henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin niitä sovelletaan 1.5.2004 alkaen (jäljempänä uudet henkilöstösäännöt tai henkilöstösäännöt), 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Näiden henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan hallintovirkamiesten tehtäväryhmään – – ja hallintoavustajien tehtäväryhmään – –

2. – – Tehtäväryhmässä AST on yksitoista palkkaluokkaa, jotka vastaavat toimeenpanotehtäviä sekä teknisiä ja toimistotehtäviä.”

5 Uusien henkilöstösääntöjen 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kutakin toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevassa kyseisen toimielimen henkilöstötaulukossa vahvistetaan virkojen määrä kussakin palkkaluokassa ja tehtäväryhmässä.

2. Ennen 1 päivää toukokuuta 2004 voimassa olevan urarakenteen, jäljempänä ’vanha urarakenne’, ja 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen voimassa olevan urarakenteen, jäljempänä ’uusi urarakenne’, keskimääräisen urakehityksen vastaavuuden varmistamiseksi ja rajoittamatta henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisen ansioihin perustuvan ylennysperiaatteen soveltamista tämän taulukon avulla taataan, että jokaisessa toimielimessä henkilöstötaulukon kunkin palkkaluokan avoimien tointen määrä 1 päivänä tammikuuta kunakin vuonna vastaa edellisen vuoden 1 päivänä tammikuuta alemmassa palkkaluokassa työtehtävissä toimivien virkamiesten määrää kerrottuna liitteessä I olevassa B kohdassa kyseiselle palkkaluokalle vahvistetuilla prosenttiluvuilla. Kyseisiä prosenttilukuja sovelletaan viiden vuoden keskiarvon pohjalta 1 päivästä toukokuuta 2004.

– –”

6 Uusissa henkilöstösäännöissä säädetään siirtymäjärjestelystä, joka on kuvattu sen liitteessä XIII. Seikat, joiden johdosta kyseinen siirtymäjärjestely otettiin käyttöön, on esitetty asetuksen N:o 723/2004 johdanto-osan 37 perustelukappaleessa, jossa todetaan seuraavaa:

”Olisi säädettävä siirtymäjärjestelyistä, jotta uudet toimenpiteet ja säännökset voidaan panna täytäntöön vähitellen pitäen arvossa henkilöstön ennen näiden henkilöstösääntöjen muutosten voimaantuloa yhteisön järjestelmän puitteissa saavutettuja oikeuksia ja ottaen huomioon sen oikeutetut odotukset.”

7 Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Korvataan 1 päivästä toukokuuta 2004 30 päivään huhtikuuta 2006 väliseksi ajaksi henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

’1. Henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan neljään ura-alueeseen, joihin viitataan kirjaimilla A*, B*, C* tai D* hierarkkisesti alenevassa järjestyksessä.

2. Ura-alueeseen A* kuuluu kaksitoista palkkaluokkaa, ura-alueeseen B* yhdeksän palkkaluokkaa, ura-alueeseen C* seitsemän palkkaluokkaa ja ura-alueeseen D* viisi palkkaluokkaa.’

2. Palvelukseenottopäivää koskevalla viittauksella tarkoitetaan palvelukseentulopäivää.”

8 Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Johonkin henkilöstösääntöjen 35 artiklassa tarkoitettuun hallinnolliseen asemaan sijoitettujen virkamiesten palkkaluokat nimetään uudelleen 1 päivästä toukokuuta 2004, jollei tämän liitteen 8 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:

| Entinen palkkaluokka | Uusi (väliaikainen) palkkaluokka | Entinen palkkaluokka | Uusi (väliaikainen) palkkaluokka | Entinen palkkaluokka | Uusi (väliaikainen) palkkaluokka | Entinen palkkaluokka | Uusi (väliaikainen) palkkaluokka |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| A 1 | A*16 | | | | | | |
| A 2 | A*15 | | | | | | |
| A 3/LA 3 | A*14 | | | | | | |
| A 4/LA 4 | A*12 | | | | | | |
| A 5/LA 5 | A*11 | | | | | | |
| A 6/LA 6 | A*10 | B 1 | B*10 | | | | |
| A 7/LA 7 | A*8 | B 2 | B*8 | | | | |
| A 8/LA 8 | A*7 | B 3 | B*7 | C 1 | C*6 | | |
| | | B 4 | B*6 | C 2 | C*5 | | |

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | B 5 | B*5 | C 3 | C*4 | D 1 | D*4 |
| | | | | C 4 | C*3 | D 2 | D*3 |
| | | | | C 5 | C*2 | D 3 | D*2 |
| | | | | | | D 4 | D*1 |

_ _”

9 Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti käyttöönotetut palkkaluokat nimetään uudelleen 1 päivästä toukokuuta 2006 alkaen seuraavasti:

| Entinen (väliaikainen) palkkaluokka | Uusi palkkaluokka | Entinen (väliaikainen) palkkaluokka | Uusi palkkaluokka |
|---|---|---|---|
| A*16 | AD16 | | |
| A*15 | AD 15 | | |
| A*14 | AD 14 | | |
| A*13 | AD 13 | | |
| A*12 | AD 12 | | |
| A*11 | AD 11 | B*11 | AST 11 |
| A*10 | AD 10 | B*10 | AST 10 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| A*9 | AD 9 | B*9 | AST 9 |
| A*8 | AD 8 | B*8 | AST 8 |
| A*7 | AD 7 | B*7 / C*7 | AST 7 |
| A*6 | AD 6 | B*6 / C*6 | AST 6 |
| A*5 | AD 5 | B*5 / C*5 / D*5 | AST 5 |
| | | B*4 / C*4 / D*4 | AST 4 |
| | | B*3 / C*3 / D*3 | AST 3 |
| | | C*2 / D*2 | AST 2 |
| | | C*1 / D*1 | AST 1 |

– –”

10 Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Ennen 1 päivää toukokuuta 2004 ura-alueella C tai D palveluksessa olevien virkamiesten uralla eteneminen voi 1 päivästä toukokuuta 2006 alkaen tapahtua seuraavasti:

a) entisellä ura-alueella C palkkaluokkaan AST 7 asti

b) entisellä ura-alueella D palkkaluokkaan AST 5 asti.

2. Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä I olevassa B jaksossa säädetään, henkilöstösääntöjen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut prosenttimäärät ovat 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen seuraavat:

| C-urakehitys | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Luokka | 1.5.2004 | | | | | | 30.4.2010 jälkeen |
| | 30.4.2005 | 30.4.2006 | 30.4.2007 | 30.4.2008 | 30.4.2009 | 30.4.2010 | |
| C*/AST 7 | – | – | – | – | – | – | – |
| C*/AST 6 | 5 % | 5 % | 5 % | 10 % | 15 % | 20 % | 20 % |
| C*/AST 5 | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % |
| C*/AST 4 | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % |
| C*/AST 3 | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % |
| C*/AST 2 | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % |
| C*/AST 1 | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % |

| D-urakehitys | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Luokka | 1.5.2004 | | | | | | 30.4.2010 jälkeen |
| | 30.4.2005 | 30.4.2006 | 30.4.2007 | 30.4.2008 | 30.4.2009 | 30.4.2010 | |
| D*/AST 5 | – | – | – | – | – | – | – |
| D*/AST 4 | 5 % | 5 % | 5 % | 10 % | 10 % | 10 % | 10 % |
| D*/AST 3 | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % |
| D*/AST 2 | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % | 22 % |
| D*/AST 1 | – | – | – | – | – | – | – |

3. Virkamiehet, joihin sovelletaan 1 kohdan säännöksiä, voivat siirtyä hallintoavustajien tehtäväryhmään rajoituksetta sen jälkeen, kun he ovat läpäisseet avoimen kilpailun, taikka todistusmenettelyllä. – –”

## II Asian tausta sellaisena kuin se ilmenee valituksenalaisesta tuomiosta

11 Valittajat ovat Euroopan parlamentin virkamiehiä.

12 Valituksenalaisen tuomion 23 kohdasta seuraa, että he ovat vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevat sisäiset kilpailut. Angé Serrano on siten siirretty palkkaluokasta C 1 palkkaluokkaan B 5, Bras palkkaluokasta D 1 palkkaluokkaan C 5, Decoutere palkkaluokasta C 3 palkkaluokkaan B 5, Hau, joka on palkkaluokkaan C 1 kuuluva väliaikainen toimihenkilö, on siirretty palkkaluokkaan B 4, Orcajo Teresa on siirretty palkkaluokasta D 1

palkkaluokkaan C 5 ja lopuksi Solana Ramos palkkaluokasta C 1 palkkaluokkaan B 5. Kaikki nämä virkamiehet siirrettiin uuteen palkkaluokkaan ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa.

13 Riidanalaiset päätökset saapuivat valittajille vuoden 2004 toukokuun ensimmäisen viikon aikana parlamentin henkilöstöasioiden pääjohtajan päiväämättöminä kirjeinä, joissa heille ilmoitettiin heidän väliaikainen palkkaluokkansa 1.5.2004 alkaen. Kyseisten päätösten nojalla Angé Serranon palkkaluokka B 5 nimettiin uudelleen palkkaluokaksi B*5, Brasin palkkaluokka C 5 palkkaluokaksi C*2, Decouteren palkkaluokka B 5 palkkaluokaksi B*5, Haun palkkaluokka B 4 palkkaluokaksi B*6, Orcajo Teresan palkkaluokka C 4 palkkaluokaksi C*3 ja Solana Ramosin palkkaluokka B 4 palkkaluokaksi B*6.

14 Valittajien edellä mainitut väliaikaiset palkkaluokat nimettiin toisen kerran uudelleen 1.5.2006 alkaen eli uusilla henkilöstösäännöillä käyttöön otetun siirtymäjärjestelyn lopusta alkaen uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Angé Serranon väliaikainen palkkaluokka B*5 oli siten tarkoitus nimetä uudelleen palkkaluokaksi AST 5, Brasin väliaikainen palkkaluokka C*2 palkkaluokaksi AST 2, Decouteren väliaikainen palkkaluokka B*5 palkkaluokaksi AST 5, Haun väliaikainen palkkaluokka B*6 palkkaluokaksi AST 6, Orcajo Teresan väliaikainen palkkaluokka C*3 palkkaluokaksi AST 3 ja Solana Ramosin väliaikainen palkkaluokka B*6 palkkaluokaksi AST 6.

15 Kaikki valittajat tekivät 13.5. ja 30.7.2004 välisenä aikana valituksen riidanalaisista päätöksistä siltä osin kuin niissä määritetään heidän väliaikainen palkkaluokkansa 1.5.2004 alkaen. Nämä valitukset hylättiin päätöksillä, jotka toimitettiin kullekin valittajalle 27.10. ja 25.11.2004 välisenä aikana.

## III Asian käsittelyn vaiheet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

16 Valittajat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1.2005 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä kumoamaan riidanalaiset päätökset ja kaikki kyseisistä päätöksistä aiheutuneet ja/tai niihin liittyvät toimet, vaikka ne olisi toteutettu kanteen nostamisen jälkeen, ja toisaalta parlamentin velvoittamista suorittamaan vahingonkorvausta kullekin kantajalle kohtuulliseksi arvioitu 60 000 euroa, jollei kyseisen summan suurenemisesta ja/tai pienenemisestä oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa muuta johdu.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 6.4.2005 antamalla määräyksellä Euroopan unionin neuvosto hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan parlamentin vaatimuksia.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäyntimenettelyn aikana parlamentin puhemiehistö hyväksyi 13.2.2006 tekemällään päätöksellä pääsihteerin ehdotuksen, joka koski sellaisten virkamiesten palkkaluokan uudelleenmäärittelyä, joiden ura-alue oli muuttunut vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana mutta jotka 1.5.2004 saivat edelleen entisen ura-alueen mukaista peruspalkkaa. Tämän päätöksen johdosta Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan osalta tehtiin 20.3.2006 yksittäiset päätökset, joiden nojalla Angé Serrano luokiteltiin uudelleen väliaikaiseen palkkaluokkaan B*6, Bras väliaikaiseen palkkaluokkaan C*4 ja Orcajo Teresa väliaikaiseen palkkaluokkaan C*4 kaikkien näiden virkamiesten osalta 1.5.2004 alkaen.

## IV Valituksenalainen tuomio

### A *Tutkittavaksi ottaminen*

19 Parlamentti esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vastineessaan useita oikeudenkäyntiväitteitä, jotka koskivat etenkin tiettyjen kantajien oikeussuojan tarvetta.

#### 1. Decouteren oikeussuojan tarve

20 Parlamentti väitti, että jos Decouterea ei olisi siirretty vuoden 2002 kuluessa ura-alueelta C ura-alueelle B sen johdosta, että hän oli läpäissyt ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun, hänen uransa olisi kehittynyt seuraavasti: hänen palkkaluokkansa C 3 olisi 1.5.2004 nimetty uudelleen palkkaluokaksi C*4, joka puolestaan olisi 1.5.2006 nimetty uudelleen palkkaluokaksi AST 4. Tästä seuraa, että jos Decouterea ei olisi siirretty ura-alueelta toiselle, hänen palkkaluokkansa 1.5.2006 olisi ollut alempi kuin palkkaluokka, jossa hän on tällä hetkellä eli palkkaluokka AST 5. Hänellä ei siis tästä syystä ole mitään intressiä nostaa kannetta häntä koskevasta riidanalaisesta uudelleenmäärittelypäätöksestä.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen toteamalla, että mainitun kilpailun läpäisemisestä seurannut Decouteren siirtyminen ura-alueelta toiselle ei ilmennyt hänen luokittelemisessaan väliaikaiseen palkkaluokkaan B*5 ja tämän jälkeen 1.5.2006 palkkaluokkaan AST 5. Näyttönä tästä on se, että vaikka Decouteren palkkaluokka oli sen jälkeen, kun hänet siirrettiin ura-alueelle B, ylempi kuin sellaisten palkkaluokkaan C 1 kuuluvien virkamiesten, jotka eivät olleet läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa kilpailua, hänen palkkaluokkansa oli kuitenkin 1.5.2006 alkaen alempi kuin mainittujen virkamiesten, sillä viimeksi mainitut kuuluivat palkkaluokkaan AST 6 kun taas Decoutere ainoastaan palkkaluokkaan AST 5.

2. Haun oikeussuojan tarve

22 Parlamentti väitti, ettei Haulla ollut mitään oikeussuojan tarvetta, sillä häntä ei ollut siirretty ura-alueelta C ura-alueelle B vanhojen henkilöstösääntöjen 45 artiklan 2 kohdan perusteella, koska hän oli ura-alueen C väliaikainen toimihenkilö ennen kuin hänet otettiin palvelukseen ura-alueen B virkamiehenä hänen läpäistyään sisäisen kilpailun.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen toteamalla, että vaikka on ilmeistä, että Hau oli palkkaluokkaan C 1 kuuluva väliaikainen toimihenkilö silloin kun hän läpäisi ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskevan kilpailun, parlamentti on kuitenkin antanut väliaikaisille toimihenkilöille mahdollisuuden osallistua ura-alueelta toiselle siirtymistä koskeviin sisäisiin kilpailuihin. Tämän johdosta Hau oli saattanut osallistua tällaiseen kilpailuun yhdenvertaisesti ura-alueeseen C kuuluvien virkamiesten kanssa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen, että kyseinen kilpailu oli antanut hänelle mahdollisuuden edetä hierarkkisella tasolla siirtymällä ura-alueelta C ura-alueelle B samalla tavalla kuin virkamiehet, jotka olivat läpäisseet kyseisen kilpailun ja jotka oli siirretty kyseiselle ura-alueelle. Se katsoi siis, että ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun läpäiseminen ei ollut tehnyt mahdolliseksi luokitella Hauta ylempään palkkaluokkaan sellaisiin entiseen ura-alueeseen C kuuluviin virkamiehiin nähden, jotka eivät olleet läpäisseet tällaista kilpailua.

3. Riidanalaisten päätösten kumoamista koskevan vaatimuksen kohteen katoaminen Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan osalta

24 Parlamentti väitti, että Angé Serranoa, Brasia ja Orcajo Teresaa koskevien riidanalaisten päätösten kumoamista koskeva vaatimus oli menettänyt heidän osaltaan merkityksensä, koska kyseiset päätökset on kumottu ja korvattu yksittäisillä päätöksillä, jotka on tehty 20.3.2006 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olleen oikeudenkäyntimenettelyn aikana ja joiden johdosta kyseiset kantajat oli luokiteltu taannehtivasti heidän toivomallaan tavalla.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti olevan niin, että kyseisillä 20.3.2006 tehdyillä päätöksillä ei korjata täysimääräisesti niitä väitteitä, jotka asianomaiset kolme kantajaa olivat esittäneet heidän osaltaan tehtyjä riidanalaisia päätöksiä vastaan siltä osin kuin niillä ei palauteta voimaan sitä heidän palkkaluokkansa määrittämistä ylempään palkkaluokkaan, jossa kantajat olivat entisten henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana niihin virkamiehiin nähden, jotka eivät olleet läpäisseet uraalueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua samojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi kuitenkin tämän parlamentin esittämän väitteen. Se katsoi, että 20.3.2006 tehdyt päätökset, joissa ei nimenomaisesti määrätä riidanalaisten päätösten peruuttamisesta, korvasivat nämä kuitenkin vaikutuksiltaan kyseisiin kolmeen kantajaan nähden, koska niitä sovellettiin taannehtivasti 1.5.2004 alkaen. Näitä kolmea kantajaa koskevat riidanalaiset päätökset lakkasivat siten olemasta heidän osaltaan voimassa siitä hetkestä alkaen, kun ne korvattiin 20.3.2006 tehdyillä päätöksillä.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kumoamisvaatimuksella tavoiteltu päämäärä eli riidanalaisten päätösten katoaminen oli siis saavutettu edellä mainittujen kolmen kantajan osalta tekemällä 20.3.2006 yksittäiset päätökset ja soveltamalla niitä taannehtivasti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kiinnitti lisäksi huomiota siihen, että kantajat olivat suullisessa käsittelyssä myöntäneet, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarvinnut ottaa enää kantaa Angé Serranoa, Brasia ja Orcajo Teresaa koskevien riidanalaisten päätösten kumoamiseen.

B *Asiakysymys*

1. Kumoamisvaatimus

28 Kantajat vetosivat riidanalaisten päätösten kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi useisiin kanneperusteisiin, jotka koskivat ensinnäkin uusien henkilöstösääntöjen

liitteessä XIII olevien 2 ja 8 artiklan lainvastaisuutta, toiseksi sitä, että parlamentti oli loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteen, ja kolmanneksi henkilöstösääntöjen 6, 45 ja 45 a artiklan sekä liitteen XIII rikkomista ja ansioihin perustuvan ylennyksen periaatteen loukkaamista sekä parlamentin tekemää ilmeistä arviointivirhettä.

29 Asian yksinkertaistamiseksi on ainoastaan palautettava mieliin se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä arviointi, joka on riitautettu tämän muutoksenhaun yhteydessä.

30 Kantajat vetosivat uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 2 ja 8 artiklaa koskevan lainvastaisuusväitteensä tueksi saavutettujen oikeuksien sekä oikeusvarmuuden, luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamiseen. Kantajat väittivät lähinnä, että uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII säädettyjen siirtymätoimenpiteiden perusteella ei ollut mahdollista ratkaista heidän ongelmaansa eli sitä uralla alenemista, jonka kohteeksi he väittivät joutuneensa, eikä suojella heidän saavutettuja oikeuksiaan kuulua ylempään palkkaluokkaan kuin se, johon kuuluvat virkamiehet, jotka eivät ole läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti saavutettujen oikeuksien osalta, että virkamies voi vedota saavutettuun oikeuteen vain, jos sen perustana oleva tapahtuma on tapahtunut muutosta edeltäneiden henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana (asia 28/74, Gillet v. komissio, tuomio 19.3.1975, Kok., s. 464, 5 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti, että sellaisessa yhteisöjen julkishallinnon kaltaisessa järjestelmässä, jossa virkamiesten välistä hierarkiaa voidaan muuttaa, se, että tietyt virkamiehet on luokiteltu muihin virkamiehiin nähden ylempään palkkaluokkaan heidän uransa tiettynä ajankohtana, ei merkitse sellaista saavutettua oikeutta, jota on suojattava 1.5.2004 voimaan tulleiden kaltaisilla henkilöstösääntöjen säännöksillä.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin että virkamiehillä, jotka ovat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun ennen kyseistä päivämäärää, on oikeus odottaa, että henkilöstösäännöillä annetaan heille paremmat uramahdollisuudet kuin mitä niillä annetaan sellaisille virkamiehille, jotka eivät ole läpäisseet tällaista kilpailua vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana ja tällaiset uramahdollisuudet ovat heidän saavutettuja oikeuksiaan, joita uusilla henkilöstösäännöillä on suojeltava. Tässä tapauksessa uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevissa 2 ja 8 artiklassa säädetyistä uudelleenluokitteluperusteista ei välttämättä ilmene, että tällaisen kilpailun läpäisseiden virkamiesten uramahdollisuudet eivät ole paremmat kuin uramahdollisuudet, joita kyseisissä kilpailuissa hylätyt virkamiehet voivat odottaa. Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII ja etenkin sen 10 artiklassa on sitä vastoin säännöksiä, joilla tehdään ero virkamiesten välillä sen ura-alueen perusteella, johon he kuuluivat ennen 1.5.2004, kun siinä säädetään urallaetenemismahdollisuuksista, jotka vaihtelevat siitä ura-alueesta riippuen, johon he kuuluivat vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustellun luottamuksen loukkaamisen osalta, että virkamies ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen riitauttaakseen uuden säännöksen laillisuuden alalla, jolla lainsäätäjällä on laaja harkintavalta (asia T-30/02, Leonhardt v. parlamentti, tuomio 11.2.2003, Kok. H., s. I-A-41 ja II-265, 55 kohta). Tästä on kyse virkamiesten urajärjestelmän muuttamisen sekä kyseiseen muuttamiseen liittyvien siirtymäsääntöjen antamisen osalta mukaan lukien uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleviin 2 ja 8 artiklaan sisältyvät palkkaluokan määrittämistä koskevat säännöt.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskevasta väitteestä, että kantajien kirjelmistä ei ilmene, miltä osin uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevilla 2 ja 8 artiklalla olisi loukattu kyseistä periaatetta, ja että kyseinen väite on joka tapauksessa selvästi perusteeton, koska virkamiehillä ei ole oikeutta siihen, että henkilöstösäännöt pysyvät voimassa sellaisina kuin ne olivat heidän palvelukseenottamisensa hetkellä (em. asia Leonhardt v. parlamentti, tuomion 55 kohta).

35 Kantajat väittivät yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskevan väitteensä tueksi, että palkkaluokan uuden määrittelyn johdosta virkamiehet, jotka ovat alemmalla ura-alueella kuin kantajat, olivat 1.5.2006 ylemmässä palkkaluokassa tai samassa palkkaluokassa kuin kantajat. Decoutere oli kantajien mukaan lisäksi luokiteltu eri tavalla saman kilpailun läpäisseisiin virkamiehiin nähden.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tältä osin, ettei sellaisten virkamiesten luokittelu, jotka ovat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun ennen 1.5.2004, alempaan tai samaan palkkaluokkaan kuin sellaiset virkamiehet, jotka oli hylätty kyseisessä kilpailussa, merkitse yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Kun otetaan huomioon urajärjestelmän olennainen muuttaminen, virkamiesten hierarkkisen aseman vertaaminen ennen tätä päivämäärää ja sen jälkeen ei näet yksinään ole merkitsevää, jotta voitaisiin katsoa, että uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevilla 2 ja 8 artiklalla loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun läpäisseet hakijat ovat niiden säännösten perusteella, joiden lainvastaisuuteen he vetoavat, saaneet joka tapauksessa paremmat mahdollisuudet edeltä urallaan.

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi kyseisen kanneperusteen toisesta osasta eli Decouteren, joka väitti, että häntä oli kohdeltu epäoikeudenmukaisesti eri tavalla muihin saman kilpailun läpäisseisiin hakijoihin nähden, tilanteesta, että muut hakijat oli otettu palvelukseen virkamiehinä uusien henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana ja että Decoutere ja nämä muut hakijat olivat näin ollen erilaisessa oikeudellisessa tilanteessa.

2. Vahingonkorvausvaatimus

38 Kantajat väittivät vahingonkorvausvaatimuksensa tueksi, että heille väitetysti aiheutunut aineellinen vahinko ja henkinen kärsimys on riidanalaisten päätösten mahdollisen kumoamisen johdosta korvattava maksamalla heille kaikki ne summat, jotka he

olisivat saaneet, jos heidät olisi luokiteltu palkkaluokkaan, joka vastaa todellisuudessa heidän tehtäviään.

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki erikseen yhtäältä Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan ja toisaalta Decouteren, Haun ja Solana Ramosin vaatimuksen.

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi näiden virkamiesten ensimmäisen ryhmän osalta, että riippumatta näitä virkamiehiä koskevien riidanalaisten päätösten väitetystä lainvastaisuudesta, johon se ei ottanut kantaa, ainakin yksi vastuun syntymisen muista edellytyksistä oli jäänyt täyttymättä. Se totesi väitetystä aineellisesta vahingosta, että oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa tehtyjen päätöksen perusteella suoritettu palkkaluokan uudelleen määrittely ei ole nostanut väliaikaisten palkkaluokkien perusteella saatua palkkaa ja että näissä olosuhteissa kantajat eivät olleet osoittaneet väitetyn aineellisen vahingon olemassaoloa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti väitetystä henkisestä kärsimyksestä, että kun parlamentti teki riidanalaiset päätökset, se vain sovelsi näihin kantajiin uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 kohtaa, ja että hyvän hallinnon periaatetta ja huolellisuusvelvoitetta ei näin ollen ollut loukattu. Se korosti lopuksi, että kun parlamentti teki päätökset 20.3.2006 ja sovelsi niitä taannehtivasti, se antoi kyseisille kantajille mahdollisuuden päästä ylempiin palkkaluokkiin kuin ne, joihin heidät oli luokiteltu riidanalaisilla päätöksillä.

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kantajien toisen ryhmän osalta, että esillä olevassa asiassa on olemassa läheinen yhteys kumoamisvaatimuksen ja sen vahingonkorvausvaatimuksen välillä, jolla pyritään saamaan korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut kyseisten kantajien väliaikaisesta luokittelusta. Koska kumoamisvaatimuksen tueksi esitetyt kanneperusteet on

hylätty, tästä seuraa, että parlamentti ei ole syyllistynyt mihinkään lainvastaisuuteen, joka voi synnyttää Euroopan yhteisön vastuun näihin kolmeen kantajaan nähden.

## V Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

42 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin

– ottaa heidän valituksensa tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi, ja tämän perusteella

– Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan osalta kumoaa annetun tuomion yhtäältä siltä osin kuin siinä katsotaan, että lausunnon antaminen raukeaa heidän ensimmäinen vaatimuksensa osalta, ja toisaalta siltä osin kuin siinä hylätään heidän vahingonkorvausvaatimuksensa, ja

– Decouteren, Haun ja Solana Ramosin osalta kumoaa annetun tuomion tuomiolauselman 2 ja 4 kohdan, joilla heidän kanteensa hylätään ja heidät määrätään vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, sekä niihin liittyvät perustelut.

43 Valittajat vaativat myös, että unionin tuomioistuin ratkaisee itse asian ja hyväksymällä valittajien alun perin nostaman kanteen asiassa T-47/05

– kumoaa päätökset, jotka koskevat heidän palkkaluokkansa määrittämistä uusien henkilöstösääntöjen voimaantulon jälkeen,

– velvoittaa parlamentin suorittamaan vahingonkorvausta kullekin valittajalle kohtuulliseksi arvioidut 60 000 euroa ja

– velvoittaa joka tapauksessa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

44 He vaativat lopuksi, että vastapuoli velvoitetaan joka tapauksessa korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

45 Parlamentti teki vastineessaan myös vastavalituksen. Se vaatii, että unionin tuomioistuin

– ottaa vastavalituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi ja tämän perusteella kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylätään vaatimukset, joilla vaaditaan jättämään Decouteren ja Haun kanteet tutkimatta,

– hylkää valituksen muilta osin perusteettomana ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

46 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen perusteettomana ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## VI Valitusten tarkastelu

47 Valittajat esittävät päävalituksessaan kaksi erillistä valitusperusteiden ryhmää. Ensimmäinen ryhmä koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää arviointia Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan vaatimusten tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä ja niiden perusteltavuudesta. Toinen ryhmä koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää arviointia Decouteren, Haun ja Solana Ramosin vaatimusten tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä ja niiden perusteltavuudesta.

48 Parlamentti riitauttaa vastavalituksessaan valituksenalaisen tuomion sen osan, jossa hylätään sen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä väite kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta sen vuoksi, ettei Decouterella ja Haulla ole oikeussuojan tarvetta.

A *Valituksenalaisen tuomion Angé Serranoa, Brasia ja Orcajo Teresaa koskeva osa*

1. Valituksenalaisen tuomion osa, joka koskee lausunnon antamisen raukeamista kumoamisvaatimuksesta

a) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

49 Valittajat esittävät kaksi valitusperustetta, jotka koskevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetysti tekemää oikeudellista virhettä ja valituksenalaisen tuomion puutteellisia ja ristiriitaisia perusteluja.

50 He huomauttavat, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan nyt kyseessä olevaa tapausta vastaavissa tapauksissa, joissa riidanalainen toimi on korvattu oikeudenkäynnin aikana, kantajan oikeussuojan tarpeen säilyminen voi seurata siitä mahdollisuudesta, että yhteisön toimielimen väitetysti lainvastainen toimi uusitaan. He vetoavat tältä osin etenkin asiassa 53/85, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK vastaan komissio, 24.6.1986 annettuun tuomioon (Kok., s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 21 kohta) ja asiassa 207/86, Apesco vastaan komissio, 26.4.1988 annettuun tuomioon (Kok., s. 2151, 16 kohta). Heidän mukaansa kantajan oikeussuojan tarpeen säilyminen voi perustua myös kantajan intressiin saada korvausta sellaisella päätöksellä aiheutetusta vahingosta, joka ei ole enää voimassa. He vetoavat tältä osin etenkin asiassa 76/79, Könecke Fleischwarenfabrik vastaan komissio, 5.3.1980 annettuun tuomioon (Kok., s. 665, 9 kohta); yhdistetyissä asioissa C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. vastaan komissio, 31.3.1998 annettuun tuomioon (Kok., s. I-1375, 74 kohta) ja asiassa C-362/05 P, Wunenburger vastaan komissio, 7.6.2007 annettuun tuomioon (Kok., s. I-4333, 42 kohta).

51 He korostavat lisäksi, että esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa tehdyillä

uudelleenmäärittelypäätöksillä ei korjata täysimääräisesti ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjä moitteita etenkään siltä osin kuin on kyse uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 2 ja 8 artiklan lainvastaisuudesta ja niillä jätetään voimaan osa heidän oikeuksistaan, joita on loukattu siitä syystä, että heitä ei ole kohdeltu yhdenvertaisesti, heidän saavutettuja oikeuksiaan ei ole kunnioitettu eikä oikeusvarmuutta ole otettu huomioon. Näillä päätöksillä ei näet peruuteta muodollisesti ja nimenomaisesti kyseisiä valittajia koskevia riidanalaisia päätöksiä ja tämän lisäksi niillä ei myöskään palauteta voimaan luokittelua siihen ylempään palkkaluokkaan, jossa kyseiset valittajat olivat olleet aikaisempien henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana ja jonka he ovat menettäneet riidanalaisten päätösten soveltamisen johdosta.

52 Parlamentti huomauttaa, että valittajien vetoaman unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kanteen kohteen on oikeussuojan tarpeen tavoin pysyttävä voimassa koko oikeudenkäyntimenettelyn ajan ja kanteen on voitava tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (em. asia Wunenburger v. komissio, tuomion 42 kohta). Tämä ei ole tilanne nyt esillä olevassa asiassa. Yhtäältä näet uusilla päätöksillä on sama kohde kuin riidanalaisilla päätöksillä, jotka ne korvaavat taannehtivasti, ja toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi vain kumota ensimmäiset päätökset voimatta korvata niitä toimielimen sijasta. Väitetyn lainvastaisen toimen uusimisen vaaraa ei myöskään ole, koska uusilla päätöksillä on muutettu luokittelujärjestelmää.

53 Parlamentti korostaa lisäksi sitä, että kuten valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, kyseiset valittajat ovat suullisen käsittelyn aikana myöntäneet, ettei heillä ole enää mitään intressiä siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaa kantaa heitä koskevien riidanalaisten päätösten kumoamiseen. Kyseiset valittajat eivät myöskään ole esittäneet uudelleen vaatimuksiaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä riitauttaakseen ne 20.3.2006 tehdyt päätökset, joilla riidanalaiset päätökset korvataan.

54 Parlamentti toteaa lopuksi niistä seurauksista, jotka aiheutuvat lausunnon antamisen raukeamisesta vahingonkorvausvaatimuksen osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti riidanalaisten päätöksen lainmukaisuuden arvioinnista riippumatta tutkia, olivatko kaksi muuta Euroopan yhteisöjen vastuun syntymisen

kumulatiivista edellytystä täyttyneet, ja se saattoi todeta, että valittajat eivät missään tapauksessa olleet osoittaneet, että aineellista vahinkoa tai henkistä kärsimystä olisi aiheutunut.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

55 Valituksenalaisen tuomion 90 kohdasta, jota valituksessa ei tältä osin ole kyseenalaistettu, ilmenee, että valittajien, jotka ovat ilmoittaneet olevansa samaa mieltä siitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarvinnut enää ottaa kantaa heidän kumoamisvaatimukseensa, on katsottava luopuneen tästä vaatimuksestaan. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei siis käsitellyt enää tätä vaatimusten osaa, se saattoi vain kirjata suullisessa käsittelyssä esitetyn lausuman. Kuten parlamentti on lisäksi puolustuksessaan huomauttanut, valittajat eivät myöskään ole yrittäneet muotoilla uudelleen vaatimuksiaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riitauttamalla 20.3.2006 tehdyt päätökset. Valittajat ovat sitä vastoin katsoneet paremmaksi nostaa mainituista päätöksistä kanteen Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa.

56 Pelkästään tämä toteamus riittää oikeuttamaan valituksenalaisen tuomion tältä osin, joten kyseinen valitusperuste on todettava perusteettomaksi.

2. Vahingonkorvausvaatimuksen hylkääminen

a) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

57 Angé Serrano, Bras ja Orcajo Teresa vetoavat sen valitusperusteensa tueksi, joka kohdistuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen hylkäsi heidän

vahingonkorvausvaatimuksensa, valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuteen sen henkisen kärsimyksen osalta, jota he väittävät kärsineensä. Heidän mukaansa heidän kannekirjelmässään esitetyt väitteet heidän vahingonkorvausvaatimuksensa osalta ovat tältä osin paljon laajemmat kuin ne väitteet, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisessa tuomiossa, ja ne koskevat myös sitä epävarmuutta, johon valittajat joutuivat, sekä niitä seurauksia, joita heidän uralleen ja heidän työ- ja perhe-elämälleen aiheutui. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tästä vaatimuksen osasta suorittamassa hyvin ylimalkaisessa arvioinnissa ei oteta myöskään huomioon vahinkoa koskevia uusia vahinkoja, jotka liittyvät uusien luokittelupäätösten tekemiseen. Se, että riidanalaiset päätökset on oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa korvattu, ei ole millään tavalla merkinnyt asianmukaista ja riittävää korvausta kolmelle valittajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, koska he ovat edelleen huolissaan ja epävarmoja uransa kehittymisestä.

58 Parlamentti huomauttaa, että valittajat eivät tee eroa riidanalaisista päätöksistä väitetysti aiheutuneen vahingon ja sen vahingon välillä, jota heidän mukaansa on aiheutunut edelleen sen jälkeen, kun heidän palkkaluokkansa määriteltiin uudelleen päätöksillä, joilla riidanalaiset päätökset korvattiin. Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on ollut mahdotonta myös olettaen, että vahinkoa on edelleen aiheutunut, arvioida tällaista vahinkoa tutkimatta asiasisällöllisesti niitä uusia päätöksiä, jotka koskevat kyseisten kolmen valittajan palkkaluokan määrittämistä. Parlamentin mukaan valittajat ovat joka tapauksessa näiden uudelleenmäärittelypäätösten jälkeen edenneet omilla urillaan.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

59 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 168 kohdassa huomauttanut aluksi, että virkamiehen esittämän vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä yhteisön vastuun syntyminen edellyttää sitä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: kyseisen toimielimen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiassa syntynyt ja mainitun toimielimen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys. Se on samoin huomauttanut mainitun tuomion 169 kohdassa, että nämä yhteisön vastuun syntymisen kolme edellytystä ovat kumulatiivisia, mikä merkitsee sitä, että jos yksi näistä edellytyksistä jää täyttymättä, yhteisön vastuu ei voi syntyä.

60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on etenkin valituksenalaisen tuomion 175 kohdassa todennut Angé Serranolle, Brasille ja Orcajo Teresalle siitä syystä aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, että parlamentti on väitetysti loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja huolellisuusvelvoitetta, että parlamentti, joka on vain nojautunut riidanalaisissa päätöksissä henkilöstösääntöjen säännöksiin, ei ole loukannut mainittua periaatetta ja mainittua velvoitetta, ja päätellyt tämän jälkeen, että väitetysti aiheutuneen henkisen kärsimyksen taustalla olevan toiminnan väitettyä lainvastaisuutta ei näin ollen ollut näytetty toteen esillä olevassa asiassa.

61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla vahingonkorvausvaatimuksen hylkäämisen henkisen kärsimyksen osalta. Mainittu vaatimus voidaan näet hylätä jo pelkästään sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen perusteella, jonka mukaan toiminnan väitettyä lainvastaisuutta ei ollut näytetty toteen, koska yksi valituksenalaisen tuomion 169 kohdassa esitetyistä kumulatiivisista edellytyksistä ei ollut täyttynyt. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ei siis ollut perustella tuomiotaan sen enempää ottamalla kantaa lisäksi siihen, oliko väitettyä henkistä kärsimystä aiheutunut.

62 Kyseinen valitusperuste on näin ollen katsottava perusteettomaksi.

B *Valituksenalaisen tuomion Decouterea, Hauta ja Solana Ramosia koskeva osa*

1. Decouteren ja Haun kanteen tutkittavaksi ottaminen

a) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

63 Parlamentti huomauttaa vastavalituksessaan Decouteren osalta, että Decoutere luokiteltiin ura-alueen B palkkaluokkaan sen jälkeen, kun hän läpäisi ura-alueelta toiselle

siirtymistä koskevan kilpailun, ja että Decoutere oli näin ollen samassa tilanteessa kuin kaikki muut virkamiehet, jotka ura-alueen olivat B palkkaluokassa vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana uusien henkilöstösääntöjen voimaantulohetkellä. Parlamentti korostaa sitä, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, kyseinen virkamies oli luokiteltu ennen ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua palkkaluokkaan C 3 ja kyseisen kilpailun läpäisemisen jälkeen palkkaluokkaan B 5, tämän jälkeen palkkaluokkaan B*5 ja lopuksi palkkaluokkaan AST 5. Hän on näiden ylennysten johdosta tällä hetkellä palkkaluokassa AST 7. Valittaja on siten luokiteltu uudelleen uusien henkilöstösääntöjen järjestelmässä ottamalla huomioon hänen luokituksensa vanhojen henkilöstösääntöjen ura-alueen B palkkaluokkaan eikä ura-alueen C palkkaluokkaan. Parlamentti väittää, että uusien henkilöstösääntöjen voimaantulon jälkeen Decouteren ura on edennyt samalla tavalla kuin niiden virkamiesten, jotka olivat päässeet vanhojen henkilöstösääntöjen ura-alueen B palkkaluokkaan eikä Decouterea ole näin ollen syrjitty kyseisiin virkamiehiin nähden.

64 Parlamentti huomauttaa Haun osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti todennut Haun olleen samalla tilanteessa kuin muut valittajat. Kun Hau osallistui kilpailuun, hän oli väliaikainen toimihenkilö ja läpäistyään kyseisen kilpailun hän ei siirtynyt ura-alueelta toiselle vaan hänestä tuli väliaikaisen toimihenkilön sijasta virkamies. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti luonnehtinut Haun tilanteen, koska läpäistyään ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun hän ei siirtynyt palkkaluokasta toiseen vaan hänen henkilösääntöihin perustuva virka-asemansa muuttui.

65 Valittajat väittävät, että parlamentti vain toistaa väitteet, jotka on jo esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa, ja kyseenalaistaa tosiseikkoja koskevat toteamukset. Valitusperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta. Asiakysymyksen osalta he pitävät paikkansapitävänä sitä valituksenalaisen tuomion perustelua, jolla oikeudenkäyntiväite hylättiin.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

66 Decouteren osalta on huomautettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 68–70 kohdassa hylännyt parlamentin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän oikeudenkäyntiväitteen toteamalla, että Decouterella oli oikeussuojan tarve. Se on korostanut, että Decoutere, joka oli siirtynyt palkkaluokasta C 3 palkkaluokkaan B 5, oli 1.5.2006 alemmassa palkkaluokassa kuin sellaiset palkkaluokan C 1 virkamiehet, jotka eivät olleet läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa kilpailua vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana.

67 Tältä osin on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt virhettä, kun se on valituksenalaisen tuomion 68–70 kohdassa todennut, että väite, jonka Decoutere oli esittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa, koskee sitä, että hänen uusien henkilöstösääntöjen säännösten mukaan vahvistettu luokittelunsa ei kuvasta mainitun kilpailun läpäisemisestä seuraavaa toiselle ura-alueelle siirtymistä, ja että näin ollen kyseinen väite koskee sitä, ettei kilpailun läpäisemistä ole väitetysti otettu huomioon sellaisten Decouteren työtovereiden luokitteluun nähden, jotka olivat samalla ura-alueella vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana ja jotka eivät ole läpäisseet samaa kilpailua.

68 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, Decoutere on lähtökohtaisesti riitauttanut sen, että väitetysti uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevilla luokittelua koskevilla siirtymäsäännöillä on heikennetty vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana muodostuneita hierarkkisia suhteita.

69 Tästä seuraa, että siltä osin kuin Decouterea koskeva riidanalainen päätös ei tyydytä häntä tästä väitteestä ilmenevin osin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on perustellusti hylännyt parlamentin oikeudenkäyntiväitteen.

70 Kyseinen vastavalituksen valitusperuste ei näin ollen ole perusteltu.

71 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on Haun osalta huomauttanut, että Hau oli väliaikaisena toimihenkilönä osallistunut ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaan kilpailuun yhdenvertaisesti muiden virkamiesten kanssa ja hän on häntä koskevan riidanalaisen päätöksen johdosta menettänyt luokittelun ylemmälle palkkatasolle kuin niiden aikaisemman ura-alueen C virkamiesten palkkataso, jotka eivät olleet läpäisseet tällaista kilpailua. Hänellä oli näin ollen oikeussuojan tarve.

72 Tältä osin on huomautettava, että parlamentin väitteet Haun kanteen tutkittavaksi ottamisesta eivät koske Haun oikeussuojan tarvetta ja näin ollen hänen kanteensa tutkittavaksi ottamista vaan ne koskevat kanteen perusteltavuutta ja etenkin Haun oikeutta saada sen jälkeen, kun hän läpäisi ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun, uran kehittyessä eri palkkaa kuin se, jota maksettiin palkkaluokkaan C luokitetuille virkamiehille ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa. Näillä väitteillä ei siis kyseenalaisteta Haun nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti ottanut Haun kanteen tutkittavaksi.

74 Kaikesta edellä esitetystä ilmenee, että vastavalituksen valitusperusteet on hylättävä ja vastavalitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

2. Uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 2 ja 8 artiklan lainvastaisuutta koskevan väitteen hylkääminen

a) Saavutettujen oikeuksien loukkaamista koskevat valitusperusteet

i) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

75 Valittajat korostavat, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riittämättömin perusteluin todennut, se, että uusilla henkilöstösäännöillä on poistettu vanha palkkaluokan määrittely, merkitsee saavutettujen oikeuksien loukkaamista. Valittajien nimittäminen ylempään palkkaluokkaan on tosiasiassa rinnastettavissa ylennykseen, joka on toteutettu ennen henkilöstösääntöjen uudistusta. Valittajat kiistävät myös valituksenalaisen tuomion 113–118 kohdassa olevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnit, jotka koskevat heillä väitetysti olevia parempia uramahdollisuuksia verrattuna niiden virkamiesten uramahdollisuuksiin, jotka eivät ole läpäisseet tällaista kilpailua. He väittävät vielä, että poiketen valittajien tilanteessa asiassa C-443/07 P, Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 22.12.2008 (Kok., s. I-10945) ja jossa valittajat eivät olleet virkamiehiä uusien henkilöstösääntöjen voimaan tullessa ja heillä oli näin ollen vain mahdollisuus siihen, että heidän nimitetään virkamiehiksi, käsiteltävänä olevan asian valittajat olivat jo virkamiehiä ja he olivat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun, mikä on se tapahtuma, joka perustaa heidän saavutetun oikeutensa siirtyä ylempään palkkaluokkaan.

76 Parlamentti väittää tältä osin, että valittajat ovat vielä uusien henkilöstösääntöjen voimaantulon jälkeen edistyneet urallaan nopeammin kuin heidän työtoverinsa, jotka eivät ole läpäisseet tällaista ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua. Näin ollen uusien henkilöstösääntöjen voimaantulolla ei ole loukattu heidän oikeuksiansa.

77 Neuvosto väittää, että virkamiesryhmän oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne, joka on määritetty toisen virkamiesryhmän oikeudelliseen ja tosiasialliseen tilanteeseen

nähden eikä absoluuttisesti ilmaistuna, ei ole riittävän vakaa ja lopullinen, jotta sitä voitaisiin pitää saavutettuna oikeutena. Virkamiesten väliseen hierarkiaan kohdistuu lisäksi aina muutoksia ja uramahdollisuuksiin liittyy aina tiettyjä epävarmuustekijöitä. Tämän vuoksi tällä alalla ei voida vedota saavutettuihin oikeuksiin. Neuvosto katsoo siten, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheellisen päätelmän, kun se on myöntänyt valittajille saavutetun oikeuden edetä urallaan. Valittajien tilanne oli henkilöstösääntöjä uudistettaessa heikosti määritetty eikä se voinut muodostaa oikeutta, jolla rajoitetaan lainsäätäjän harkintavaltaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sen hyväksynyt edellä mainitussa asiassa Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio antamassaan tuomiossa.

ii) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 107 kohdassa todennut etenkin, että se, että tietyt virkamiehet on luokiteltu muihin virkamiehiin nähden ylempään palkkaluokkaan heidän uransa tiettynä ajankohtana, ei merkitse sellaista saavutettua oikeutta, jota uusilla henkilöstösäännöillä on suojeltava.

79 Se on valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa lisäksi todennut, että Decoutere, Hau ja Solana Ramos ovat ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa edistyneet urallaan läpäistyään ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevat sisäiset kilpailut. Heidät on siten siirretty ylempään palkkaluokkaan kuin sellaisten virkamiesten palkkaluokka, jotka eivät ole tällaisten sisäisten kilpailujen johdosta onnistuneet siirtymään ura-alueelta toiselle.

80 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän toteamuksen perusteella katsonut valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa, että kantajien saamat paremmat uramahdollisuudet uusien henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana suhteessa virkamiehiin, jotka eivät ole läpäisseet samoja kilpailuja, ovat saavutettuja oikeuksia, joita uusilla henkilöstösäännöillä on suojeltava.

81 Se on tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 114–117 kohdassa todennut, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 10 artiklassa vahvistettujen ylennystä koskevien sääntöjen avulla lainsäätäjä on säätänyt menetelmistä, joilla virkamiesten ura voidaan eriyttää sen ura-alueen mukaan, johon he kuuluivat aikaisempien henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että kyseisillä säännöillä voitiin taata mainittujen saavutettujen oikeuksien kunnioittaminen.

82 Tältä osin on huomautettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan virkamiesten ja hallinnon oikeudellinen sidos perustuu henkilöstösääntöihin eikä sopimukseen. Tästä seuraa, että lainsäätäjä voi milloin hyvänsä muuttaa virkamiesten oikeuksia ja velvollisuuksia yhteisön oikeudesta johtuvia vaatimuksia noudattaen (em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

83 Periaatteena on, että lakeja, joilla muutetaan toista lakia, kuten henkilöstösääntöjen muuttamista koskevia asetuksia, sovelletaan vanhan lain voimassa ollessa syntyneiden tilanteiden tulevaisuudessa ilmeneviin vaikutuksiin, jos toisin ei ole säädetty (ks. vastaavasti asia C-60/98, Butterfly Music, tuomio 29.6.1999, Kok., s. I-3939, 24 kohta ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 61 kohta).

84 Toisin on ainoastaan sellaisten tilanteiden osalta, jotka ovat syntyneet ja lopullisesti toteutuneet edeltävän määräyksen alaisuudessa ja jotka luovat saavutettuja oikeuksia (ks. vastaavasti asia 68/69, Brock, tuomio 14.4.1970, Kok., s. 171, 7 kohta; asia 143/73, SOPAD, tuomio 5.12.1973, Kok., s. 1433, 8 kohta; asia 270/84, Licata v. CES, tuomio 10.7.1986, Kok., s. 2305, 31 kohta ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 62 kohta). Oikeutta pidetään saavutettuna, kun sen perusteena oleva seikka on tapahtunut ennen lain muuttamista (ks. em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 63 kohta).

85 Esillä olevassa asiassa on todettava, että valittajat, jotka ovat edenneet urallaan läpäistyään sisäisen kilpailun, ovat saavuttaneet oikeuden vanhojen henkilöstösääntöjen

voimassa ollessa näin tapahtuneen edistymisen huomioon ottamiseen. Toisin kuin he väittävät, tällainen oikeus merkitsee kuitenkin ainoastaan sitä, että heitä kohdellaan henkilöstösääntöjen mukaan etenkin uralla ylenemisen osalta samalla tavalla kuin kaikkia virkamiehiä siinä uudessa palkkaluokassa, johon heidän on siirretty.

86 Lainsäätäjällä oleva laaja harkintavalta tehdä tarpeellisia muutoksia henkilöstösääntöihin tämän tuomion 82 ja 83 kohdassa esitetyin edellytyksin ja etenkin muuttaa virkamiesten palkkaluokkarakennetta ei voi oikeuttaa sitä tekemään muutoksia, joilla ei etenkään ole yhteyttä tähän tarpeeseen tai joissa ei oteta huomioon pätevyyttä, jota näillä palkkaluokilla pyritään kuvastamaan. Lainsäätäjällä ei kuitenkaan voi olla velvollisuutta pitää tarkasti voimassa se suhde, joka näiden palkkaluokkien välillä oli aikaisemmin ollut olemassa ennen henkilöstösääntöjen muuttamista.

87 Valittajat eivät näin ollen voi hyödyllisesti vedota väitettyihin saavutettuihin oikeuksiin tulla luokitelluksi vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana saavutettuun ylempään palkkaluokkaan väittääkseen, että uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevat 2 ja 8 artikla ovat lainvastaisia.

88 Tämän perusteella ja kun lainsäätäjä on, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa todennut, antanut näissä uusissa henkilöstösäännöissä säännöksiä, joilla eriytetään näiden virkamiesten eteneminen uralla ottamalla huomioon se ura-alue, johon he kuuluivat vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaollessa, valittajilla ei ole perusteita väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka on riittävästi perustellut arviointinsa, olisi tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään heidän saavutettujen oikeuksien loukkaamista koskevan kanneperusteensa.

b) Valitusperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

i) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

89 Valittajat katsovat luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti ja puutteellisin perusteluin katsonut, että he eivät voineet perustellusti luottaa olemassa olevan tilanteen säilymiseen, koska saavutettua oikeutta ei ollut. Näiden kahden periaatteen ulottuvuus on erilainen, koska luottamuksensuojan periaatteen perusta on eri asia kuin tällaisten oikeuksien saaminen. Lisäksi toisin kuin valittajat edellä mainitussa asiassa Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio valittajat ovat esillä olevassa asiassa perustaneet odotuksensa uran kehittymiseen ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun läpäisemiseen ja näin ollen tilanteeseen, joka on toteutunut ennen kuin uudet henkilöstösäännöt tulivat voimaan. Jos katsotaan, että lainsäätäjä ei voi ottaa huomioon tällaista odotusta, lainsäätäjä asetettaisiin luottamuksensuojaa koskevan yleisen periaatteen yläpuolelle.

90 Neuvosto huomauttaa tältä osin, että valittajien uramahdollisuus ei merkitse riittävän vakaata tilannetta, jota voitaisiin pitää toteutuneena. Se toteaa lisäksi, että edellä mainitussa asiassa Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio annetun tuomion mukaan yksityishenkilöt eivät voi kyseiseen periaatteeseen vedoten riitauttaa uuden säännöksen lainmukaisuutta yhteisön virkamiesoikeuden alalla.

ii) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

91 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 121 kohdassa katsonut tämän tuomion 34 kohdassa esitetyin perusteluin, että valittajat eivät voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen riitauttaakseen henkilöstösääntöjen säännöksen lainmukaisuuden.

92 Tällaiseen arviointiin, jota on perusteltu riittävästi, luottamuksensuojan periaatteen ulottuvuudesta ei sisälly oikeudellista virhettä.

93 Yksityishenkilöt eivät näet voi luottamuksensuojan periaatteeseen vedoten vastustaa uuden säännöksen soveltamista etenkään sellaisella alalla – kuten esillä olevassa asiassa – jolla lainsäätäjällä on laaja harkintavalta (asia C-284/94, Espanja v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. I-7309, 43 kohta ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 91 kohta).

94 Tästä seuraa, että valittajien väitteet luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisesta eivät ole perusteltuja.

c) Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskeva valitusperuste

i) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

95 Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatetta katsoessaan, että vaikka oletetaan, että riidanalaisista päätöksistä aiheutui heille menetystä uran osalta suhteessa niihin heidän työtovereihinsa, jotka eivät olleet läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevaa sisäistä kilpailua, kyseistä periaatetta ei kuitenkaan ollut loukattu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten myöntänyt riittämättömin perusteluin, että erilaisia tilanteita voidaan kohdella samalla tavalla. Se on lisäksi todennut virheellisesti, että kyseiset siirtymäsäännöt voivat olla mainitun periaatteen noudattamisen vaatimusten mukaisia.

96 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi Decouteren tilanteen osalta kieltäytynyt virheellisesti arvostelemasta sitä, että etenkin uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 2 artiklan 1 kohdan sekä 4 ja 5 artiklan perusteella Decouterea on kohdeltu eri tavalla niihin virkamiehiin nähden, jotka ovat läpäisseet saman kilpailun ja jotka ovat siis samassa oikeudellisessa tilanteessa kuin hän.

97 Parlamentin ja neuvoston mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, että uusilla henkilöstösäännöillä on muutettu olennaisesti urajärjestelmää, mutta että niissä säädetään eduista virkamiehille, jotka on luokiteltu ylempään palkkaluokkaan ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa. Neuvosto huomauttaa lisäksi, että uuden hierarkkisen järjestelmän mukainen luokittelu ei sinällään ole ratkaisevaa arvioitaessa sitä, onko lainsäätäjä ottanut huomioon erilaiset uramahdollisuudet sellaisten virkamiesten, jotka ovat vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun, ja sellaisten virkamiesten välillä, jotka eivät ole läpäisseet mitään kilpailua.

98 Parlamentti ja neuvosto huomauttavat Decouteren tilanteen osalta, että se, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut kyseisiä säännöksiä, on vahvistettu edellä mainitussa asiassa Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio annetulla tuomiolla, jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kahtena eri päivänä palvelukseenotetun virkamiehen ei voida katsoa olevan samassa oikeudellisessa tilanteessa.

ii) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

99 Kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jota sovelletaan yhteisön virkamiesoikeudessa, loukataan silloin, kun kahta henkilöryhmää, joiden tosiasialliset ja oikeudelliset tilanteet eivät eroa olennaisesti toisistaan, kohdellaan eri tavoin palvelukseen ottamisen yhteydessä ja kun tällaiselle erilaiselle kohtelulle ei ole objektiivisia perusteita (ks. asia C-459/98 P, Martínez del Peral Cagigal v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok., s. I-135, 50 kohta ja em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 76 kohta).

100 Periaatteena on myös, että lainsäätäjän on erityisesti yhteisön virkamiehiin sovellettavia säännöksiä antaessaan noudatettava yhdenvertaisen kohtelun yleistä periaatetta (em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 78 kohta).

101 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 142 kohdassa perustellusti huomauttanut, vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu myös, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukataan silloin, kun kahta erilaista tilannetta kohdellaan samalla tavalla (ks. tältä osin asia C-227/04 P, Lindorfer v. neuvosto, tuomio 11.9.2007, Kok., s. I-6767, 63 kohta).

102 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin todennut valituksenalaisen tuomion 145 kohdassa, että kantajat, jotka olivat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan sisäisen kilpailun vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana, eivät olleet samassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa kuin virkamiehet, jotka eivät olleet läpäisseet tällaista kilpailua. Se on lisäksi katsonut valituksenalaisen tuomion 146 ja 147 kohdassa, että ensiksi mainitut ovat saaneet henkilöstösääntöjen säännösten perusteella paremmat uramahdollisuudet kuin jäljempänä mainitut, joiden osalta on otettu huomioon uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevat siirtymäsäännökset.

103 Toisin kuin valittajat väittävät, tällaisessa arvioinnissa, jonka perustelut, sellaisina kuin ne on esitetty tämän tuomion 37 kohdassa, ovat riittävät, ei ole tehty mitään oikeudellista virhettä.

104 Valittajien on näet todettava vain väittävän, että kyseinen siirtymäjärjestely ei sisällä säännöksiä, jotka koskevat erityisesti sellaisten virkamiesten ryhmää, jotka ovat läpäisseet kilpailun vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana, ja että joka tapauksessa ne paremmat uramahdollisuudet, jotka heillä on uusien henkilöstösääntöjen perusteella, eivät ole olennaiset eivätkä varmat.

105 Tällaisilla väitteillä ei kuitenkaan voida osoittaa, että uusilla henkilöstösäännöillä loukataan näiden virkamiesten osalta yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Kuten tämän tuomion 86 kohdasta nimittäin ilmenee, koska yhteisön lainsäätäjä on antamalla uudet henkilöstösäännöt muotoillut uudelleen koko siihen saakka voimassa olleen urajärjestelmän, sitä ei voitu velvoittaa toistamaan täysin sanatarkasti vanhojen henkilöstösääntöjen samaa palkkaluokkahierarkiaa tai muuten olisi rajoitettu sillä olevaa mahdollisuutta tehdä muutoksia henkilöstösääntöihin. Tässä yhteydessä henkilöstösääntöjen uudistusta edeltävien ja sen jälkeisten hierarkkisten asemien vertailu ei sinänsä ole merkityksellistä arvioitaessa sitä, ovatko uudet henkilöstösäännöt yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaiset.

106 Uusilla henkilöstösäännöillä porrastetaan, toisin kuin valittajat väittävät, vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana hierarkian eri palkkaluokkiin kuuluneiden virkamiesten ura ja varmistetaan sellaisille virkamiehille, jotka ovat läpäisseet ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun, erilaiset uramahdollisuudet kuin niille, jotka eivät ole läpäisseet samaa kilpailua. Erityisesti on todettava, että siirtymäjärjestelyllä ja etenkin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 10 artiklan 1 ja 2 kohdalla varmistetaan uran edistymisen lukkiutumista koskevan säännön johdosta ja sellaisen säännön johdosta, joka koskee ylennysten prosenttimäärän vahvistamista eri palkkaluokkia varten, paremmat uramahdollisuudet niille virkamiehille, jotka ovat ylemmässä palkkaluokassa vanhojen henkilöstösääntöjen mukaisessa järjestelmässä, ja näin ollen niille, jotka ovat edenneet palkkaluokissa läpäistyään ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun.

107 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lopuksi todennut Decouteren osalta valituksenalaisen tuomion 152–155 kohdassa, että Decoutere ei ollut samassa oikeudellisessa tilanteessa kuin toinen virkamies, joka on läpäissyt saman kilpailun kuin hän mutta joka on otettu palvelukseen virkamiehenä uusien henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana, kun taas Decoutere oli otettu palvelukseen ja luokiteltu uuteen palkkaluokkaansa kyseisen kilpailun johdosta vanhojen henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin tehdessään ole syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen, ja se on perustellut valituksenalaisen tuomion oikeudellisesti riittävällä tavalla.

108 Kaksi virkamiestä, jotka on luokiteltu uudelleen ylempään palkkaluokkaan eri henkilöstösääntöjen voimassaolon aikana, ovat tästä syystä erilaisessa tilanteessa (ks. analogisesti em. asia Centeno Mediavilla ym. v. komissio, tuomion 79 ja 80 kohta).

109 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, että valittajilla ei ole perusteita väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 2 ja 8 artiklan lainvastaisuutta koskevan väitteen ja että tuomiota ei ole perusteltu riittävästi.

3. Vahingonkorvausvaatimuksen hylkääminen

110 Siltä osin kuin valittajat viittaavat väitteisiinsä, jotka liittyvät tätä lainvastaisuusväitettä koskevaan valituksenalaisen tuomion osaan, riitauttaakseen myös vahingonkorvausvaatimusta koskevat valituksenalaisen tuomion 177–180 kohdan, myös päävalituksen kyseisen valitusperusteen on todettava olevan perusteeton.

111 Koska yksikään valittajien esittämistä valitusperusteista ei ole perusteltu, päävalitus voidaan vain hylätä.

## VII Oikeudenkäyntikulut

112 Työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton.

113 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on

muutoin erityisiä syitä, unionin tuomioistuin voi kuitenkin määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan. Koska valittajat ovat hävinneet asian ja parlamentti on hävinnyt asian, on määrättävä, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

114 Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan, jota sitäkin sovelletaan tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Neuvosto on näin ollen velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Valitus hylätään.**

**2) Vastavalitus hylätään.**

**3) Angé Serrano, Bras, Orcajo Teresa, Decoutere, Hau, Solana Ramos, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset